

Muka scilskih svetaca

Neven Jovanovic

► **To cite this version:**

Neven Jovanovic. Muka scilskih svetaca. Latina et Graeca , Latina & Graeca. Institut za klasične jezike i antičku civilizaciju, Zagreb, 2014, 24, pp.5-13. hprints-01550024

HAL Id: hprints-01550024

<https://hal-hprints.archives-ouvertes.fr/hprints-01550024>

Submitted on 29 Jun 2017

HAL is a multi-disciplinary open access archive for the deposit and dissemination of scientific research documents, whether they are published or not. The documents may come from teaching and research institutions in France or abroad, or from public or private research centers.

L'archive ouverte pluridisciplinaire **HAL**, est destinée au dépôt et à la diffusion de documents scientifiques de niveau recherche, publiés ou non, émanant des établissements d'enseignement et de recherche français ou étrangers, des laboratoires publics ou privés.

Muka scilskih svetaca

Objavljeno kao: Jovanović, Neven. "Muka scilskih svetaca." *Latina et Graeca*. n. s. 24 (2014); 5-13.

priredio Neven Jovanović

Passio Scillitanorum ili *Passio sanctorum Scillitanorum* najstariji je kršćanski spis na latinskom koji se može datirati (u 180. n. e, za vladavine cara Komoda).¹ Mada u tradiciji naslovljen *passio* ("muka"; takvi su tekstovi naglašenije pripovjedni, ponekad u formi pisma), spis zapravo pripada književnoj vrsti *acta*, djela mučenika (*acta* su "djelovodnici, zapisnici"²); prvi su takvi izvještaji o mučeništvu zapisani na grčkom, i potječu iz sredine II. st. n. e. (npr. muka Polikarpa iz Smirne).

Ne znamo točno gdje se u sjevernoj Africi nalazilo mjesto *Scilla* ili *Scillium* (Scila, Scilij); logično je pretpostaviti da je bilo u blizini Kartage. Prokonzul Publije Vigelije Saturnin, koji vodi proces, spominje se, između ostalog, u jednom Tertulijanovu spisu.³

Progona kršćana u Rimskom Carstvu počinju od Nerona, kada *Christianus sum* postaje izjava koja povlači smrtnu osudu. Primjera radi, jednu istragu o kršćanima, kao *cognitio extra ordinem*, morao je, po tužbi privatnih osoba, provesti Plinije Mlađi dok je upravljao Bitinijom; o tome svjedoči poznato pismo Trajanu (Plin. ep. 10, 96, iz 112). No, prvi zakon protiv kršćana donesen je, čini se, tek za cara Decija (vladao 249-251).

Izvještaji o mučeništvu - točnije, javnom svjedočenju (grč. μάρτυς "svjedok") - pripadnika jedne kršćanske zajednice namijenjeni su kršćanima u drugim zajednicama,

1 Ovaj je uvod sastavljen prema Michael von Albrecht (ur.), *Die römische Literatur in Text und Darstellung. Kaiserzeit II. Von Tertullian bis Boethius*, Lateinisch und Deutsch herausgegeben von Hans Armin Gärtner, Stuttgart: Reclam 1988, s. 34-39, i Michael von Albrecht, *Geschichte der römischen Literatur: Von Andronicus bis Boethius; mit Berücksichtigung ihrer Bedeutung für die Neuzeit*, München: Saur, 1994, sv. 2, s. 1210.

2 Inače, rimsku formu službenog sudskog zapisnika na dojmljiv način oponaša i uvodni dio šaljivog teksta *Testamentum porcelli* ("Praščićeva oporuka"), teksta čije je postojanje potvrđeno nekih dva stoljeća nakon nastanka *Muke scilskih svetaca*. Sv. Jeronim ostavio je svjedočanstvo kako su ritmičku prozu *Praščićeve oporuke*, uz grohotan smijeh, recitali đaci u školi - naravno, ne kao dio nastave. O ovoj oporuci-zapisniku usp. na hrvatskom Neven Jovanović, "29. novembar", u *Noga filologa*, Zagreb: Naklada Pelago, 2006, s. 142-145.

3 Radi se o Tertulijanovu "otvorenom pismu" *Ad Scapulam*, upućenom nakon 14. kolovoza 212. prokonzulu Afrike.

kao egzempli junačkoga ispovijedanja vjere, postojanosti u najtežim časovima, pred najvećim iskušenjima. Čak i kada oblikom takvi izvještaji - kao u slučaju *Muke scilskih svetaca* - oponašaju službene dokumente rimskih vlasti (npr. kratkoćom, suhim i repetitivnim formulama), pomno će čitanje ukazati na njihovu književnu stilizaciju.

U rimskim sudskim procesima, službeni je zapisnik trebao poduprijeti odluku koju bi sudac donio; *Muka scilskih svetaca* pokazuje da Saturnin prema ispitanicima postupa vrlo obzirno, nudeći svakome po nekoliko prilika da odstupi od svojih stavova. *Odgovori*, pak, koje na prokonzulova pitanja daju kršćani dojmljivo su višeznačni, gotovo enigmatični, tako da se na trenutke čini kako sudac pita jedno, a ispitanici odgovaraju drugo. Očito, ti javni iskazi, s jakim biblijskim prizvucima, ali sročeni tako da se ne mogu shvatiti kao provokacija vlasti i poretka, onima "koji imaju uši, i mogu čuti" predstavljali su ispovijest kršćanske vjere. Uočljivo je i inzistiranje da kršćani nisu krivi ni za kakav građanski prijestup; otud proizlazi da ih prokonzul mora osuditi isključivo zbog vjerovanja (*persuasio*). Takva osuda, barem u očima antičkih kršćana, nije u skladu s rimskim pravnim i moralnim načelima.

Likovi *Muke scilskih svetaca* okarakterizirani su i jezično: kršćani i prokonzul suprotstavljeni su slično kao obrazovani i neobrazovani likovi kod Petronija. Hans Armin Gärtner upozorio je da prokonzul govori "pravilnim latinskim", koristeći se ondje gdje treba npr. potencijalnim konjunktivom (*si... redeatis*, 1) ili futuroom (*non praebebo*, 5). Ispitanici se izražavaju kolokvijalno, upotrebljavajući *propter quod* (2) i *ipsud* (9), prezent umjesto futura (*si praebueris, dico*, 4), kršeći klasična pravila *consecutio temporum* u futuro (*siquid emero, reddo*, 6). No, sinkopiranim govornim oblicima *domni, domnum* (umj. *domini, dominum*) koriste se i prokonzul i ispitanici.

Osim latinskog izvornika i hrvatskog prijevoda *Muke scilskih svetaca* donosimo i nešto opsežniju grčku inačicu teksta, otkrivenu 1881. u rukopisu iz oko 890. koji se čuva u Francuskoj nacionalnoj knjižnici u Parizu.⁴ Smatramo da usporedba načina na koji se isti sadržaji izriču u latinskom, grčkom i hrvatskom može u nastavi klasičnih jezika, gimnazijskoj kao i sveučilišnoj, poslužiti kao mala vježba koja spaja *dulce cum utili*.

4 Paris, Bib. nat. cod. Gr. 1470; *editio princeps*: Hermann Usener, *Acta martyrum scillitanorum graece edita [Index scholarum Bonnensium]*, Bonn 1881.

Passio Scillitanorum

(die XVII iulii, a. d. 180)⁵

1. Praesente bis et Claudiano consulibus, XVI kalendas augustas, Karthagine in secretario impositis Sperato, Nartzalo et Cittino, Donata, Secunda, Vestia, *Saturninus proconsul dixit*: Potestis indulgentiam domini nostri imperatoris promereri, si ad bonam mentem redeatis.

2. *Speratus dixit*: Numquam malefecimus, iniquitati nullam operam praebuimus: numquam malediximus, sed male accepti gratias egimus propter quod imperatorem nostrum observamus.

3. *Saturninus proconsul dixit*: Et nos religiosi sumus et simplex est religio nostra, et iuramus per genium domni nostri imperatoris et pro salute eius supplicamus, quod et vos quoque facere debetis.

4. *Speratus dixit*: Si tranquillas praebueris aures tuas, dico mysterium simplicitatis.

5. *Saturninus dixit*: Initianti tibi mala de sacris nostris aures non praebebo; sed potius iura per genium domni nostri imperatoris.

6. *Speratus dixit*: Ego imperium huius seculi non cognosco; sed magis illi Deo servio quem nemo hominum vidit nec videre his oculis potest. furtum non feci, sed si quid emero teloneum reddo quia cognosco domnum meum, imperatorem regum et omnium gentium.

7. *Saturninus proconsul dixit ceteris*: Desinite huius esse persuasionis.

Speratus dixit: Mala est persuasio homicidium facere, falsum testimonium dicere.

8. *Saturninus proconsul dixit*: Nolite huius dementiae esse participes. *Cittinus dixit*: Nos non habemus alium quem timeamus nisi domnum Deum nostrum qui est in caelis.

9. *Donata dixit*: Honorem Caesari quasi Caesari; timorem autem Deo. *Vestia dixit*: Christiana sum.

Secunda dixit: Quod sum, ipsud volo esse.

5 Tekst prema: "Passio Scillitanorum", *The Acts of the Christian Martyrs. Introduction, Texts and Translations* by Herbert Musurillo, Oxford: Clarendon Press 1972.

10. *Saturninus proconsul Sperato dixit:* Perseveras christianus?

Speratus dixit: Christianus sum et cum eo omnes consenserunt.

11. *Saturninus proconsul dixit:* Numquid ad deliberandum spatium vultis?

Speratus dixit: In re tam iusta nulla est deliberatio.

12. *Saturninus proconsul dixit:* Quae sunt res in capsula vestra?

Speratus dixit: Libri et epistulae Pauli viri iusti.

13. *Saturninus proconsul dixit:* Moram XXX dierum habete et recordemini!

Speratus iterum dixit: Christianus sum: et cum eo omnes consenserunt.

14. *Saturninus proconsul decretum ex tabella recitavit:* Speratum, Nartzalum, Cittinum, Donatam, Vestiam, Secundam, et ceteros ritu Christiano se vivere confessos, quoniam oblata sibi facultate ad Romanorum morem redeundi obstinanter perseveraverunt, gladio animadverti placet.

15. *Speratus dixit:* Deo gratias agimus.

Nartzalus dixit: Hodie martyres in caelis sumus. Deo gratias.

16. *Saturninus proconsul per praeconem dici iussit:* Speratum, Nartzalum, Cittinum, Veturium, Felicem, Aquilinum, Laetantium, Ianuariam, Generosam, Vestiam, Donatam, Secundam duci iussi.

17. *Universi dixerunt:* Deo gratias.

Et statim decollati sunt pro nomine Christi. Amen.

Muka scilskih svetaca

(17. srpnja 180. p. Kr.)⁶

1. U godini kada su konzuli bili Present (po drugi put) i Klaudijan, na dan 17. srpnja, u Kartagi, u sudnicu su privedeni Sperat, Nartzal, Citin, Sekunda, Vestija.

Prokonzul Saturnin reče: "Možete zadobiti oprost gospodina cara našega, ako li se zdravu duhu vratite."⁷

2. Sperat reče: "Nikad mi nismo zlo radili, nikad mrvu zla počinili; nikad nismo ni o čem zlo govorili, nego i zlo trpeći, mi smo bili zahvalni; zbog toga svog cara štujemo."

3. Prokonzul Saturnin reče: "I mi smo vjernici, i jednostavna je vjera naša, i prisežemo srećom gospodina cara našega,⁸ i za zdravlje njegovo žrtvujemo, a tako i vi također

6 Početna je verzija ovog prijevoda nastala na kolegiju *Prevođenje s latinskoga*, izvođenom na Odsjeku za klasičnu filologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u akademskoj godini 2010./11, kao zajednički rad studenata latinskog jezika i književnosti Ivane Kalaica, Aleksandre Keserin, Ivane Kovaček, Josipa Nalisa, Ines Pažić, Otilie Christine Široka, Ane Katarine Šmigoc, Magdalene Štefanić.

7 **zdravu duhu:** *mens bona* može označavati kako duhovno zdravlje (usp. Pers. 2, 8-10: '*mens bona, fama, fides*' *haec clare et ut audiat hospes; / illa sibi introrsum et sub lingua murmurat: 'o si / ebulliat patruus, praeclarum funus!'* ...; Sen. 10: *roga bonam mentem, bonam valetudinem animi, deinde tunc corporis*), tako i božicu Mens Bona (usp. Prop. 3, 24, 19: *Mens Bona, si qua dea's, tua me in sacraria dono!*; Ov. am. 1, 2, 31-32: *Mens Bona ducetur manibus post terga retortis, / Et Pudor, et castris quidquid Amoris obest; te nix natpisa Menti Bonae*).

8 **srećom gospodina cara našega:** *genius* koji se spominje u izvorniku (u grčkoj verziji εὐδαιμόνια, inače τύχη) označava "dobrog duha" svakoga gospodara; genij je u rimskoj antici osobni pandan kućnim Larima. Imperatorov genij spominje se već kod Ovidija (fast. 5, 145: *mille Lares Geniumque ducis, qui tradidit illos, / urbs habet, et vici numina trina colunt*), Perzija (6, 48: *dis igitur genioque ducis centum paria ob res / egregie gestas induco. quis vetat? aude*), u Plinijevu *Panegiriku* (52, 6: *Simili reverentia, Caesar, non apud Genium tuum bonitati tuae gratias agi, sed apud numen Iovis Optimi Maximi pateris*); vrlo je čest u natpisima (usp. npr. prikaz i spomen genija cara Komoda na denaru GEN(io) AVG(usti) FELIC(i) COS VI - genij, gol do pasa, stoji frontalno, glava nalijevo, drži kornukopiju i iz patere žrtvuje nad zapaljenim oltarom = Sear 5643; numizmatička referencija prema David R. Sear, *Roman Coins and their values, Millennium edition* London: Spink, 2000, 2002, 2005, Vol. I – *The Republic and the Twelve Caesars to the end of the Flavian dynasty*). Zaklinjanje

morate uraditi."

4. Sperat reče: "Ako za me uši svoje otvoriš, otkrit ću ti otajstvo jednostavnosti."⁹

5. Saturnin reče: "Moje uši slušati neće tvoje zle riječi o našim svetinjama; nego radije prisegni srećom gospodina cara našega."

6. Sperat reče: "Ja ne poznam vlast ovoga svijeta; nego više služim onom Bogu, kojeg nitko od ljudi ne vidje, niti ga ovim očima može vidjeti. Krao nisam; nego, ako kupim, porez plaćam; poznam Gospodina svojega, kralja nad kraljevima i cara nad svim narodima."

7. Prokonzul Saturnin reče ostalima: "Prestanite biti toga vjerovanja."

Sperat reče: "Zlo je vjerovanje čovjeka ubiti, lažno svjedočanstvo reći."

8. Prokonzul Saturnin reče: "Nemojte biti sudionici ove ludosti."

Citin reče: "Nemamo drugoga da ga se bojimo, nego Gospodina, Boga našega, koji je na nebesima."

9. Donata reče: "Čast caru kao caru, a strah Bogu."

Vestija reče: "Ja sam kršćanka."

Sekunda reče: "Šta sam, to i oću biti."

10. Prokonzul Saturnin reče Speratu: "Ustraješ li u tome da si kršćanin?"

carevim genijem spominje već Svetonije u životopisu Kaligule (Suet. Cal. 27, 3: *multos honesti ordinis necavit ..., quod numquam per genium suum deierassent*). O žrtvovanju pred carevim likom govori Plinije u pismu Trajanu (ep. 10, 96, 5: *praeunte me deos appellarent et imagini tuae, quam propter hoc jusseram cum simulacris numinum afferri, ture ac vino supplicarent*).

9 **jednostavna je vjera naša... otajstvo jednostavnosti:** izrazom *simplex religio nostra* (u grčkoj verziji ἀπλῆ ἡ καθ' ἡμᾶς θρησκεία) prokonzul najvjerojatnije želi iskazati istinitost poganske religije, koristeći se pojmom "jednostavno" u retoričko-argumentativnom smislu; "jednostavno" je ono čijoj argumentacijskoj snazi ne treba nikakvih dodataka, efekata, ukrasa; time se istovremeno konotira i "iskreno" (usp. Eur. Phoen. 469: ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφω ~ Sen. epist. 49, 12: *nam, ut ait ille tragicus, 'veritatis simplex oratio est'*; Cic. de orat. 1, 229: [P. Rutilius Rufus] *non modo supplex iudicibus esse noluit, sed ne ornatius quidem aut liberius causam dici suam, quam simplex ratio veritatis ferebat*). Sperat, međutim, izokreće prokonzulove riječi u paradoks "otajstva jednostavnosti" (*mysterium simplicitatis*, u grčkoj verziji prošireno u τὸ τῆς ἀληθοῦς ἀπλότητος μυστήριον).

Sperat odgovori: "Ja sam kršćanin." I svi se s njime složiše.

11. Prokonzul Saturnin reče: "Želite li vremena za razmišljanje?"

Sperat reče: "Nema se što razmišljati o tako ispravnoj stvari."

12. Prokonzul Saturnin reče: "Što je u vašem kovčegu?"

Sperat reče: "Knjige i poslanice Pavla, pravedna čovjeka."

13. Prokonzul Saturnin reče: "Imate rok od trideset dana, i razmislite, sjetite se!"

Sperat ponovi: "Ja sam kršćanin." I svi se složiše s njime.

14. Prokonzul Saturnin pročita presudu s pločice: "Sperat, Nartzal, Citin, Donat, Vestija, Sekunda i ostali, priznavši da žive po kršćanskim običajima, premda im je pružena mogućnost da se vrate rimskim običajima, tvrdoglavo ostaše pri svome; odlučeno je da se mačem kazne."

15. Sperat reče: "Bogu zahvaljujemo."

Nartzal reče: "Danas smo mučenici na nebesima. Bogu hvala."

16. Prokonzul Saturnin zapovjedi da se preko glasnika objavi: "Zapovjedio sam da se pogube Sperat, Nartzal, Citin, Veturije, Feliks, Akvilin, Letancije, Januarija, Generosa, Vestija, Donata i Sekunda."

17. Svi skupa rekoše: "Bogu hvala."

I odmah bjehu pogubljeni u ime Kristovo. Amen.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥ ΣΠΕΡΑΤΟΥ.

Ἐπὶ Πέρσαντος¹⁰ τὸ δεύτερον καὶ Κλαυδιανοῦ τῶν ὑπάτων, πρὸς ἰς καλανδῶν αὐγούστου ὅπερ ἐστὶν Ἰουλίῳ ἰζ, ἐν τῷ κατὰ Καρταγέννα βουλευτηρίῳ ἤχθησαν παραστάσιμοι Σπερᾶτος Νάρτζαλος καὶ Κιττῖνος Δονᾶτα Σεκούνδα καὶ Ἑστία, πρὸς οὓς Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατός φησιν· Ἐδύνασθε παρὰ τοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορος συγχωρήσεως ἀξιωθῆναι, ἐὰν ἄρα σόφρονα λογισμὸν ἀνακαλέσησθε.

Ὁ δὲ ἅγιος Σπερᾶτος ἀπεκρίνατο λέγων· Οὐδέποτε ἐκακουργήσαμεν, οὐδέποτε κατηρασάμεθα, ἀλλὰ μὴν καὶ κακῶς δεχθέντες εὐχαριστοῦμεν, ἐπειδὴ τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ βασιλεῖ δουλεύομεν.

Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος ἔφη· Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς θρησκευόμεν, καὶ ἀπλή ἢ καθ' ἡμᾶς θρησκεία καθέστηκεν· καὶ δὴ ὁμνύομεν κατὰ τῆς συμπεφυκυίας εὐδαιμονίας τοῦ δεσπότη ἡμῶν βασιλέως καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας ἱκετεύομεν· ὃ καὶ ὑμᾶς ὡσαύτως χρῆ ποιεῖν.

Ὁ δὲ ἅγιος Σπερᾶτος εἶπεν· Ἐὰν γαληνιώσας μοι τὰς σὰς ἀκοὰς παράσχοις, ἐρῶ τὸ τῆς ἀληθοῦς ἀπλότητος μυστήριον.

Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος ἔφη· Ἐναρξαμένου σου πονηρὰ λέγειν κατὰ τῶν ἡμετέρων ἱερέων τὰς ἀκοὰς μου οὐ προσθήσω· ἀλλ' ὁμόσατε μᾶλλον κατὰ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ δεσπότη ἡμῶν αὐτοκράτορος.

Ὁ ἅγιος Σπερᾶτος λέγει· Ἐγὼ τὴν βασιλείαν τοῦ νῦν αἰῶνος οὐ γινώσκω· αἰῶν δὲ καὶ λατρεύω τῷ ἐμῷ θεῷ, ὃν οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων τεθέαται· οὐδὲ γὰρ οἶόντε τούτοις τοῖς αἰσθητοῖς ὄμμασι. κλοπὴν οὐ πεποίηκα· ἀλλ' εἴ τι καὶ πράσσω, τὸ τέλος ἀποτίνυμι, ὅτι ἐπιγινώσκω τὸν κύριον ἡμῶν καὶ βασιλέα τῶν βασιλέων καὶ δεσπότην πάντων τῶν ἐθνῶν.

Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος ἔφη πρὸς τοὺς λοιπούς· Ἀπόστητε ἀπὸ τῆς ἀποδειχθείσης ταύτης πιθανότητος.

Ὁ δὲ ἅγιος Σπερᾶτος ἔφη· Ἐκείνη ἐστὶν ἐπισφαλῆς πιθανότης, τὸ ἀνδροφονίαν

10 Grčki tekst prema: Joseph Armitage Robinson (prir), *The Passion of S. Perpetua*, Cambridge, 1891, s. 113-117. [Internet: <archive.org/details/MN5140ucmf_2>, pristupljeno 13. lipnja 2012.]

κατεργάζεσθαι ἢ ψευδομαρτυρίαν κατασκευάζειν.

Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος εἶπεν· Μὴ βουληθῆτε τῆς τοσαύτης μανίας καὶ παραφροσύνης γενέσθαι ἢ δειχθῆναι συμμέτοχοι.

Ὁ δὲ ἅγιος Κιττῖνος ὑπολαβὼν ἀπεκρίνατο· Ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν ἕτερον ὄν φοβηθῶμεν, εἰ μὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικοῦντα.

Ἡ δὲ ἁγία Δονᾶτα ἔφη· Τὴν μὲν τιμὴν τῷ Καίσαρι ὡς Καίσαρι, τὸν φόβον δὲ τῷ θεῷ ἡμῶν ἀποδίδομεν.

Ἡ δὲ ἁγία Ἐστία λέγει· Ἐγὼ χριστιανὴ καθίσταμαι.

Ἔτι δὲ ἡ ἁγία Σεκοῦνδα ἔφη· Ὅπερ εἰμί, καὶ διαμεῖναι πορεύομαι.

Τότε Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος τῷ ἁγίῳ Σπεράτῳ εἶπεν· Ἐπιμένεις ὡσαύτως χριστιανός;

Ὁ ἅγιος Σπεράτος εἶπεν· Χριστιανὸς ὑπάρχω. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἅγιοι εἶπαν.

Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος ἔφη· Μὴ ἄρα πρὸς διάσκεψιν ἀναμονῆς χρήζετε;

Ὁ ἅγιος Σπεράτος ἔφη· Ἐν πράγματι οὕτως ἐγκρίτῳ οὐδεμία καθίσταται βουλή ἢ διάσκεψις.

Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος ἔφη· Ὅποια πραγματεῖαι τοῖς ὑμετέροις ἀπόκεινται σκεύεσιν;

Ὁ ἅγιος Σπεράτος εἶπεν· Αἱ καθ' ἡμᾶς βιβλοὶ καὶ αἱ προσεπιτούτοις ἐπιστολαὶ Παύλου τοῦ ὁσίου ἀνδρός.

Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος ἔφη· Προθεσμία τριάκοντα ἡμερῶν ὑμῖν ἔστω εἴ πως σωφρονήσητε.

Ὁ ἅγιος Σπεράτος παρ' αὐτὰ ἀπεκρίνατο· Χριστιανὸς ἀμετάθετος τυγχάνω. τοῦτο δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοθυμαδὸν συναπεφθέγγαντο.

Τότε Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος τὴν περὶ αὐτῶν ψῆφον ἐξεφώνησεν οὕτω περιέχουσαν· τὸν Σπεράτον, Νάρτζαλλον καὶ Κηττῖνον, Δονᾶτάν τε Ἐστίαν καὶ Σεκοῦνδαν, καὶ τοὺς ἀφάντους, ὅσοι τῷ χριστιανικῷ θεσμῷ ἑαυτοὺς κατεπηγγείλαντο πολιτεύεσθαι, ἐπεὶ καὶ χαριστικῆς αὐτοῖς προθεσμίας τοῦ πρὸς τὴν τῶν ὀρωμένων ἐπανελθεῖν παράδοσιν, ἀκλινεῖς τὴν γνώμην διέμειναν, ξίφει τούτους ἀναιρεθῆναι δέδοκται παρ' ἡμῖν.

Τότε τοίνυν ὁ ἀθλοφόρος τοῦ χριστοῦ Σπερᾶτος ἐπαλλόμενος εὐχαριστίαν τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ προσκεκληκῶτι αὐτοὺς εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἀνέπεμψεν.

Ὁ δὲ ἅγιος Νάρτζαλλος χαίρων εἶπεν· Σήμερον ἀληθῶς μάρτυρες ἐν οὐρανοῖς τυγχάνομεν εὐάρεστοι τῷ θεῷ.

Τότε τοίνυν Σατουρνῖνος ὁ ἀνθύπατος διὰ τοῦ κήρυκος τὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων ὀνόματα κηρυχθῆναι προσέταξεν, τουτέστι τὸν Σπερᾶτον, Νάρτζαλλον, Κηττῖνον, Οὐετούριον, Φίληκα, Ἀκουῖνον, Κελεστῖνον, Ἴανουρίαν, Γενερῶσαν, Ἐστίαν, Δονᾶταν καὶ Σεκούνδαν. Τηνικαῦτα οὖν πάντες οἱ ἅγιοι τὸν θεὸν δοξολογοῦντες ὁμοφώνως ἔφασκον· Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, τρισάγιε κύριε, καὶ σὲ μεγαλύνομεν, ὅτι τὸν ἀγῶνα τῆς ὁμολογίας ἴλεως ἐτελείωσας, καὶ διαμένει σου ἡ βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Καὶ ἀναπεμφάντων αὐτῶν τὸ ἀμήν ἐτελειώθησαν τῷ ξίφει, μηνὶ Ἰουλίῳ ιζ'. ἦσαν οὖν ὀρμώμενοι οἱ ἅγιοι ἀπὸ Ἰσχλῆ τῆς Νουμηθίας, κατάκεινται δὲ πλησίον Καρθαγέννης μητροπόλεως· ἐμαρτύρησαν δὲ ἐπὶ Πέρσαντος καὶ Κλαυδιανοῦ τῶν ὑπάτων καὶ Σατουρνίνου ἀνθυπάτου, καθ' ἡμᾶς δὲ βασιλεύοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἐπλήσθη σὺν θεῷ τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Σπεράτου, Ναρτζάλλου, Κηττίνου, Οὐετουρίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.